

DERINIMO PAŽYMA
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS EKONOMINIŲ IR KITŲ TARPTAUTINIŲ SANKCIJŲ ĮGYVENDINIMO ĮSTATYMO NR. IX-2160
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO (TOLIAU – ĮSTATYMO PROJEKTAS)

Institucija	Pastabos	Įvertinimas
Lietuvos transporto saugos administracijos 2022-03-31 raštas Nr. 15B-1851	Neigiamai vertintinas sąvokų atsisakymas Įsakymo projekte. Įstatymo projektas turėtų būti patikslintas, jo 12 str. 1 d. 5 p. konkrečiai įvardijant daugiau subjektų, kurie pagal jiems pavestas reguliavimo sritis atliktų tarptautinių susisiekiimo sankcijų priežiūrą.	Atsižvelgta iš dalies. Atkreiptinas dėmesys, kad po tarpinstitucinio pasitarimo dėl Tarptautinių sankcijų įstatymo derinimo, buvo perdėliotas Įstatymo projekto straipsnis, nurodantis atsakingas institucijas ir jų funkcijas įgyvendinant tarptautinių sankcijų priežiūrą. Pastebėtina, kad šiuo metu Lietuvoje galiojančių tarptautinių sankcijų apimtis nėra baigtinė, jų turinys ir apimtis gali būti pildomi, todėl nėra tikslinga nustatyti baigtinį tarptautinių sankcijų įgyvendinimą užtikrinančių institucijų sąrašą. Įstatymo projekte įvardintos pagrindinės institucijos, kurios ir dabar atlieka konkrečias funkcijas įgyvendinant tam tikras tarptautines sankcijas, tačiau ypač sektorinių ir neapibrėžtų tarptautinių sankcijų atveju siūloma palikti galimybę Vyriausybei paskirti ir kitas už jų įgyvendinimą užtikrinimą atsakingas institucijas.
	Visgi, lieka neaišku, kokiuose būtent įstatymuose yra nustatyta atsakomybė, kuri galėtų būti taikoma už šio įstatymo pažeidimus. Įvertinus tarptautinių sankcijų taikymo svarbą, siūlytina tikslinti Įstatymo projektą, detalizuojant ir pateikiant bent nebaigtinį teisės aktų sąrašą, kuriuo remiantis būtų galima taikyti atsakomybę fiziniams ir juridiniams asmenims dėl tarptautinių sankcijų nesilaikymo. Priešingu atveju turėtų būti detalizuotas atsakomybės taikymo mechanizmas pačiame keičiamame įstatyme.	Neatsižvelgta. Lietuvoje galiojantis teisės reguliavimas turėtų būti suprantamas sistemiškai, ir manome, kad nėra būtina atskiruose įstatymuose pateikti nuorodas į konkrečias nuostatas, reglamentuojančias administracinės ar baudžiamosios atsakomybės klausimus. Pažymėtina, kad Įstatymo projekto 13 straipsnio 2 dalyje nurodoma, jog pažeidimas gali turėti „administracinio nusižengimo požymių“, kas suponuoja kylančią administracinę atsakomybę, arba „nusikalstamos veikos požymių“, kas reikštų kylančią baudžiamąją atsakomybę. Administracinės ir baudžiamosios atsakomybės klausimus reglamentuoja atitinkami tas sritis reguliuojantys teisės aktai (ANK, BK).
	Kelia abejonių Įstatymo projekto įsigaliojimo nuostatos. Nustatyta, kad visos Įstatymo projekto nuostatos įsigalioja 2022 m. gegužės 1 d., išskyrus nuostatą, kuria remiantis Vyriausybė įpareigota iki 2022 m. gegužės 1 d. priimti įstatymui įgyvendinti būtinus teisės aktus.	Neatsižvelgta. Pažymėtina, kad būtent dėl tų priežasčių, kad Vyriausybė, nelaukdama 2022 m. gegužės 1 d., jau pradėtų rengti būtinus įgyvendinamuosius teisės aktus, ir yra numatytas šios nuostatos įsigaliojimas iš karto priėmus įstatymą.

Lietuvos Respublikos teisengumo ministerijos 2022-03-31	Nėra aiškus Įstatymo projekto 1 straipsnio 3 dalyje vartojamo žodžio „subjektų“ turinys. Atsižvelgiant į tai, minėta dalis tikslintina šiuo aspektu.	Neatsižvelgta. Pažymėtina, kad žodis „subjektas“ tarptautiniuose teisės aktuose ir kalboje yra dažnai naudojamas, kai norima kuo plačiau ir bendriau įvardinti, kieno atžvilgiu ar kas turi taikyti sankcijas. Šiuo atveju siekiama, kad įstatymo projekte numatyta formuluotė nepaliktų jokių spragų dėl asmenų, kurie privalo taikyti Įstatymo projekte reglamentuojamas tarptautines sankcijas.
	Pažymėtina, jog nėra aišku, kokie teisės aktai nustato tvarką, pagal kurią rengiami ir teikiami pasiūlymai Jungtinėms Tautoms ir kitoms tarptautinėms organizacijoms Įstatymo projekto 5 straipsnio nuostatos kontekste.	Neatsižvelgta. Atkreiptinas dėmesys, kad šiuo metu galiojančiame įstatyme iš viso nėra nuostatų, reglamentuojančių pasiūlymų teikimą dėl tarptautinių sankcijų – sankcijų nustatymas ir inicijavimas laikomas užsienio politikos formavimo ir įgyvendinimo dalimi. Atsižvelgiant į tai, manome, kad pakanka LR teisės aktų, reglamentuojančių pozicijų Europos Sąjungos teisės aktams rengimą. Taip pat taikomi Užsienio reikalų ministerijos veiklą šioje srityje reglamentuojantys teisės aktai, įskaitant nuostatus, todėl papildomų teisės aktų priimti nėra būtina.
	Įstatymo projekto 6 straipsnio 2 dalies nuostatoje yra nurodoma, jog tarptautinės sankcijos, nustatytos Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijomis, Lietuvos Respublikoje įgyvendinamos tiesiogiai. Pažymėtina, jog ne visos Saugumo Tarybos rezoliucijos dėl tarptautinių sankcijų nustato tiesiogiai konkrečias pareigas fiziniams ar juridiniams asmenims, be to, Saugumo Tarybos rezoliucijos nėra skelbiamos lietuvių kalba. Atsižvelgiant į tai, svarstyta galimybė aptartą Įstatymo projekto nuostatą detalizuoti, siekiant teisinio tikrumo ir aiškumo.	Neatsižvelgta. Atkreiptinas dėmesys, kad tarptautinės organizacijos, vertinančios Lietuvos įsipareigojimus įgyvendinti tarptautines sankcijas, atkreipia dėmesį, kad JT ST rezoliucijomis priimtos ribojamosios priemonės nėra Lietuvoje įgyvendinamos nedelsiant, nors jose numatyti ribojimai paprastai yra konkretūs, aiškūs ir reikalingi įgyvendinti skubiai (ginklų embargas ar sankcijos fiziniams/juridiniams asmenims). Kitos ES šalys taip pat taiko praktiką teisės aktuose numatyti, kad JT ST rezoliucijos įgyvendinamos tiesiogiai. Nors ES teisės aktais minėtos ribojamosios priemonės įgyvendinamos ilgai netrunkant, tačiau susidaro kelių dienų tarpas. Per tokį greitą laiko tarpą Lietuvoje taip pat nėra galimybių priimti reikiamus įgyvendinamuosius teisės aktus. Užsienio reikalų ministerija neturi įgaliojimų oficialiai versti JT ST rezoliucijų, tačiau gali skelbti informaciją apie jų galiojimą lietuvių kalba savo interneto svetainėje. Šis įsipareigojimas galės būti nustatytas Vyriausybės nutarimu, manome, kad Įstatymo projektu jį nustatyti nėra poreikio.

<p>Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos 2022-03-31 raštas Nr. 1D-1862</p>	<p>Projekto 3 straipsnyje yra vartojamos įstatyme neapibrėžtos sąvokos – t.y. straipsnyje išvardintos tarptautinių sankcijų rūšys, tačiau nėra atskleistas jų turinys. Nesant tokio atskleidimo tampa labai sunki (neįmanoma?) takoskyra tarp sankcijų rūšių (pvz. tarp ekonominių ir finansinių, arba politinių ir socialinių) ir, atsižvelgiant į tai, aiškus kompetencijų atsidalinimas tarp atsakingų institucijų numatytų 12 straipsnyje.</p>	<p>Neatsižvelgta. Pažymėtina, kad nėra teisinga apibrėžti sankcijų rūšis kaip sąvokas, nes iš esmės tarptautinėje politikoje nėra visuotinai pripažintų konkrečių ir baigtinių sankcijų rūšių apibrėžimų (ypač kalbant apie ekonomines, politines, susisiekimo ar socialines sankcijas). Įstatymo projekto 3 straipsnyje paliekamas tik horizontalus referavimas į sankcijų rūšis bendram supratimui. Kadangi tarptautinės sankcijos dažnai taikomos horizontaliai, konkrečių sankcijų „rūšių“ priskyrimas konkrečių institucijų kompetencijai nėra įmanomas, nes tas pačias sankcijas turi įgyvendinti/užtikrinti jų įgyvendinimą ne viena institucija pagal savo veiklos sritį. Atkreiptinas dėmesys, kad dabartiniame 11 Įstatymo projekto straipsnyje prie nurodytų kompetentingų institucijų atskleidžiamas įgyvendinamų ribojamųjų priemonių turinys, o konkrečios institucijų funkcijos bus nurodytos įgyvendinančiame LRV nutarime.</p>
<p>Finansinių nusikaltimų tyrimų tarnybos prie VRM 2022-04-01 raštas Nr. 25/5/4/1/5230</p>	<p>Neaiškus terminų reglamentavimas potencialiai gali kelti ginčus tiek tarp priežiūros institucijų dėl priežiūros veiksmų, tiek tarp fizinių, juridinių asmenų, kuriems taikomos sankcijos, ir priežiūros institucijos dėl šios institucijos įgaliojimų vykdyti sankcijų priežiūrą. Atsižvelgiant į tai, siūlytina Įstatymo projekte nustatyti aiškius sankcijų rūšių apibrėžimus.</p>	<p>Neatsižvelgta. Pažymėtina, kad nėra teisinga apibrėžti sankcijų rūšis kaip sąvokas, nes iš esmės tarptautinėje politikoje nėra visuotinai pripažintų konkrečių ir baigtinių sankcijų rūšių apibrėžimų (ypač kalbant apie ekonomines, politines, susisiekimo ar socialines sankcijas). Įstatymo projekto 3 straipsnyje paliekamas tik horizontalus referavimas į sankcijų rūšis bendram supratimui. Kadangi tarptautinės sankcijos dažnai taikomos horizontaliai, konkrečių sankcijų „rūšių“ priskyrimas konkrečių institucijų kompetencijai nėra įmanomas, nes tas pačias sankcijas turi įgyvendinti/užtikrinti jų įgyvendinimą ne viena institucija pagal savo veiklos sritį. Atkreiptinas dėmesys, kad dabartiniame 11 Įstatymo projekto straipsnyje prie nurodytų kompetentingų institucijų atskleidžiamas įgyvendinamų ribojamųjų priemonių turinys, o konkrečios institucijų funkcijos bus nurodytos įgyvendinančiame LRV nutarime.</p>

	<p>Tarnyba pažymi, kad tarptautinių sankcijų įgyvendinimo išimčių sprendimai yra politiniai, t. y. tiek sprendimas taikyti tarptautines sankcijas, tiek sprendimas netaikyti tarptautinių sankcijų laikytinas to paties lygmens sprendimu. Tarnybos nuomone, tarptautinių sankcijų įgyvendinimo išimčių taikymas nėra tarptautinių sankcijų įgyvendinimo priežiūros dalykas, todėl neturi būti priskiriamas priežiūros institucijoms. Atsižvelgiant į tai, siūlytina Įstatymo projekte sprendimų priėmimą dėl tarptautinių sankcijų įgyvendinimo išimčių ir išimčių teikimo priskirti Lietuvos institucijai, formuojančiai valstybės politiką užsienio reikalų valdymo srityse. Atitinkamai tikslintina Įstatymo projekto 12 straipsnio 3 dalis.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Užsienio reikalų ministerijos nuomone ir atsižvelgiant į tarptautines sankcijas reglamentuojančius teisės aktus, tarptautinių sankcijų įgyvendinimo išimčių svarstymas ir leidimų suteikimas kaip tik yra tarptautinių sankcijų įgyvendinimo dalis. Atsižvelgiant į tai, šiuo metu kaip tik buvo susiformavusi ydinga praktika, kai sankcijų politiką formavo ir įgyvendino ta pati institucija – Užsienio reikalų ministerija. Tarptautinės sankcijos Lietuvoje taikomos vadovaujantis tiesiogiai taikomais ES teisės aktais, kuriuose nustatomi labai konkretūs ir aiškūs kriterijai dėl išimčių taikymo ir tam tikrų leidimų suteikimo. Taigi, šie sprendimai priimami, kai tarptautinės sankcijos jau galioja ir yra taikomos Lietuvos Respublikoje. Akivaizdu, kad tokius sprendimus geriausiai gali priimti už konkrečios veiklos sritį atsakingos institucijos. Taip pat pažymėtina, kad visose ES šalyse už šios funkcijos vykdymą paprastai yra atsakingos skirtingos institucijos pagal veiklos sritį, išimčių teikimas niekur nėra sutelktas vienos institucijos rankose.</p>
<p>Lietuvos banko 2022-04-01 raštas Nr. S 2022/(34.74E-4200)-12-1807</p>	<p>Lietuvos bankas nepritaria Įstatymo projekto nuostatomis dėl Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos funkcijų, susijusių su tarptautinių sankcijų koordinavimu ir įgyvendinimu, decentralizacijos ir kitų institucijų funkcijų išplėtimo, ir mano, kad Įstatymo projektas iš esmės tobulintinas toliau nurodomais aspektais.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Pažymėtina, kad Komisijos buvimas nereiškia, kad taip tarptautinių sankcijų koordinavimas bei įgyvendinimas bus decentralizuoti. Anaiptol, nuolatinio tarpinstitucinio formato sukūrimas leis užtikrinti, kad informacijos keitimasis būtų efektyvus ir savalaikis, Komisiją aptarnaus ir jai vadovaus Užsienio reikalų ministerija. Tarptautinių sankcijų įgyvendinimas įstatymo projektu taip pat nėra decentralizuojamas, nes ir dabar už skirtingų tarptautinių sankcijų priežiūrą yra atsakingos skirtingos institucijos. Įstatymo projektu kaip tik siekiama išgryninti visų institucijų įgaliojimus ir funkcijas, o įgyvendinimo bendras koordinavimas bus užtikrinamas Komisijos veikla.</p>

	<p>Siekiant užtikrinti tinkamą ir efektyvų sankcijų išimčių įgyvendinimą ir vienodą praktiką, Lietuvos banko nuomone, sankcijų išimčių taikymo tvarka turėtų likti centralizuota funkcija, priskirta vienai institucijai, o išimčių taikymo principinės nuostatos turėtų būti išdėstytos įstatyme.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Užsienio reikalų ministerijos nuomone ir atsižvelgiant į tarptautines sankcijas reglamentuojančius teisės aktus, tarptautinių sankcijų įgyvendinimo išimčių svarstymas ir leidimų suteikimas yra tarptautinių sankcijų įgyvendinimo dalis. Atsižvelgiant į tai, šiuo metu kaip tik buvo susiformavusi ydinga praktika, kai sankcijų politiką formavo ir įgyvendino ta pati institucija – Užsienio reikalų ministerija. Tarptautinės sankcijos Lietuvoje taikomos vadovaujantis tiesiogiai taikomais ES teisės aktais, kuriuose gali būti nustatomi labai konkretūs ir aiškūs kriterijai dėl išimčių taikymo ir tam tikrų leidimų suteikimo. Taigi, šie sprendimai priimami, kai tarptautinės sankcijos jau galioja ir yra taikomos Lietuvos Respublikoje. Akivaizdu, kad tokius sprendimus geriausiai gali priimti už konkrečios veiklos sritį atsakingos institucijos.</p> <p>Taip pat pažymėtina, kad visose ES šalyse už šios funkcijos vykdymą paprastai yra atsakingos skirtingos institucijos pagal veiklos sritį, išimčių teikimas niekur nėra sutelktas vienos institucijos rankose, tuo labiau – URM.</p>
	<p>Įstatymo projekte ne visais atvejais įvardijamos konkrečios atsakingos priežiūros institucijos, bet nurodoma, kad už tam tikrų sankcijų rūšių įgyvendinimo priežiūrą yra atsakingos „institucijos pagal joms priskirtas reguliavimo sritis“. Siekiant užtikrinti teisinį aiškumą ir nuoseklumą, Lietuvos bankas siūlo Įstatymo projekte aiškiai nurodyti visas atsakingas priežiūros institucijas.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Pažymėtina, kad tarptautinės sankcijos dažnai taikomos horizontaliai, konkrečių sankcijų „rūšių“ priskyrimas konkrečių institucijų kompetencijai nėra įmanomas, nes tas pačias sankcijas turi įgyvendinti/užtikrinti jų įgyvendinimą ne viena institucija pagal savo veiklos sritį. Atkreiptinas dėmesys, kad dabartiniame 11 Įstatymo projekto straipsnyje prie nurodytų kompetentingų institucijų atskleidžiamas įgyvendinamų ribojamųjų priemonių turinys, o konkrečios institucijų funkcijos bus nurodytos įgyvendinančiame LRV nutarime. Be to, nėra baigtinio tarptautinių sankcijų rūšių sąrašo, gali būti priimanamos naujos sritys ir apimties tarptautinės sankcijos, kurių įgyvendinimui užtikrinti būtų nenurodyta nė viena institucija. Atsižvelgiant į tai, manome, kad Įstatymo projekte visiškai įvardinti visas institucijas, įgyvendinančias konkrečias tarptautines sankcijas, nėra tikslinga.</p>

	<p>Informacijos gavimo ir teikimo tvarkos pakeitimo tikslumas kelia abejonių, atsižvelgiant į tai, kad taip išplečiamos atsakingų priežiūros institucijų funkcijos ir renkamos informacijos apimtys, o Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijai nebegaunant kitos, nei Įstatymo projekto 13 straipsnio 2 dalyje nustatytos, informacijos, nėra užtikrinamas efektyviam tarptautinių sankcijų įgyvendinimo koordinavimui reikalingos informacijos centralizuotas rinkimas (valdymas) vienoje institucijoje.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Pažymėtina, kad ir dabar galiojančioje Įstatymo redakcijoje yra nuostatos, nurodančios, kad sankcijų įgyvendinimo priežiūrą vykdančios institucijos teikia informaciją URM apie tarptautinių sankcijų įgyvendinimą, jų pažeidimus ir nagrinėjamas bylas. Juridiniai ir fiziniai asmenys privalo pateikti tarptautinių sankcijų priežiūrą vykdančioms institucijoms visus priežiūrai atlikti reikalingus duomenis.</p> <p>Taigi, ir dabar galioja reglamentavimas, kad informacija pirmiausiai pasiekia instituciją pagal jo veiklos sritį, kuri ją vėliau perduoda URM, kaip koordinuojančiai institucijai ir tokia informacija besidalinančia su tarptautinėmis organizacijomis. Nėra tikslinga numatyti, kad URM tiesiogiai gautų informaciją iš fizinių ir juridinių asmenų, nes taip informacijos vakuume liktų konkrečių sankcijų įgyvendinimą užtikrinančios institucijos, o URM gautų nesusistemintą ir ne būtinai reikalingą informaciją apie sankcijų įgyvendinimą.</p>
	<p>Siūlome Įstatymo projekte apibrėžti tarptautinių sankcijų rūšių sąvokas.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Pažymėtina, kad nėra teisinga apibrėžti sankcijų rūšis kaip sąvokas, nes iš esmės tarptautinėje politikoje nėra visuotinai pripažintų konkrečių ir baigčių sankcijų rūšių apibrėžimų (ypač kalbant apie ekonomines, politines, susisiekimo ar socialines sankcijas). Įstatymo projekto 3 straipsnyje paliekamas tik horizontalus referavimas į sankcijų rūšis bendram supratimui. Kadangi tarptautinės sankcijos dažnai taikomos horizontaliai, konkrečių sankcijų „rūšių“ priskyrimas konkrečių institucijų kompetencijai nėra įmanomas, nes tas pačias sankcijas turi įgyvendinti/užtikrinti jų įgyvendinimą ne viena institucija pagal savo veiklos sritį. Atkreiptinas dėmesys, kad dabartiniame 11 Įstatymo projekto straipsnyje prie nurodytų kompetentingų institucijų atskleidžiamas įgyvendinamų ribojamųjų priemonių turinys, o konkrečios institucijų funkcijos bus nurodytos įgyvendinančiame LRV nutarime.</p>
	<p>Įstatymo projekto 8 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad vykdant šį įstatymą teisėtais institucijų veiksmais sukelti fizinių ir juridinių asmenų nuostoliai neatlyginami. Siūlome aiškiai nustatyti, kokios institucijos patenka į šios Įstatymo projekto nuostatos taikymo apimtį.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Manome, kad nėra būtina detalizuoti institucijų, nurodytų Įstatymo projekto 8 straipsnio 6 dalyje. Šiuo atveju institucijos suprantamos bendrąja prasme ir detalizavimas tik sukeltų abejonių dėl to, kad kažkurioms institucijoms tai gali būti netaikoma.</p>

	Siūlome patikslinti straipsnio nuostatas, nurodant Tarptautinių sankcijų koordinavimo komisijos sudėtį ir atskaitomybę.	Neatsižvelgta. Manome, kad nėra būtina jau Įstatyme detalizuoti Komisijos sudėtį ir atskaitomybę. Įstatymo projekte nurodyta, kad Komisiją sudaro Vyriausybė, kad jai vadovauja Užsienio reikalų ministras. Detalesnis Komisijos sudėties įvardinimas įneštų apribojimų nustatant konkrečią Komisijos sudėtį atsižvelgiant į tuo metu esančią realią situaciją dėl tuo metu galiojančių tarptautinių sankcijų ir institucinės sąrangos. Komisijos sudėtis, darbo tvarka ir kitos detalės bus patikslinti poįstatyminiuose teisės aktuose.
Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijos 2022-04-01 raštas	Kadangi civilinės teisės prasme atsakomybė gali kilti ne tik juridiniam asmeniui, bet ir juridinio asmens organo nariui, manome, kad tikslinga papildyti įstatymo projekto 8 straipsnio 5 dalį.	Neatsižvelgta. Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo projekto 8 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad „Fiziniais ir juridiniams asmenims už sandorių ir prievolių nevykdymą dėl tarptautinių sankcijų įgyvendinimo civilinė atsakomybė netaikoma arba jie atleidžiami nuo jos Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka“, manytina, kad ši formuluotė apima visus fizinius ir juridinius asmenis bendrąja tvarka ir nėra tikslinga atskirai išskirti fizinių asmenų – juridinio asmens organo narių.
	Siūlome papildyti įstatymo projekto 11 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip: „Užsienio reikalų ministerija teikia informaciją fiziniais ir juridiniams asmenims tarptautinių sankcijų įgyvendinimo klausimais, taip pat teikia informaciją apie tarptautinių sankcijų įgyvendinimą Lietuvos Respublikoje Europos Sąjungos institucijoms, Jungtinėms Tautoms ir kitoms tarptautinėms organizacijoms, kurių nustatytos tarptautinės sankcijos yra įgyvendinamos, ir prireikus užsienio valstybių kompetentingoms institucijoms.“	Neatsižvelgta. Pažymėtina, kad po tarpinstitucinio pasitarimo derinant Įstatymo projekto nuostatas, buvo perdėliotos Įstatymo projekto nuostatos, reglamentuojančios kompetentingų institucijų įgaliojimus ir funkcijas. Atsižvelgiant į tai, kad informacijos teikimas fiziniais ir juridiniams asmenims tarptautinių sankcijų įgyvendinimo klausimais patenka į tarptautinių sankcijų įgyvendinimo sritį (o ne politikos formavimo ar koordinavimo), manytina, kad ši funkcija negali būti išskirta ir pavesta kitai institucijai. Atkreiptinas dėmesys, kad URM, kaip užsienio politiką formuojanti, Komisijai vadovaujanti ir ją aptarnaujanti institucija, teiks informaciją kompetentingoms institucijoms bendrais tarptautinių sankcijų įgyvendinimo ir koordinavimo klausimais, sieks užtikrinti vienodą tarptautinių sankcijų taikymą. Pažymėtina, kad informacijos teikimas fiziniais ir juridiniams asmenims <u>pagal kompetenciją</u> yra priskirtas kiekvienai valstybės institucijai, todėl URM, vadovaudamasi bendrą veiklą reglamentuojančiais teisės aktais teiks informaciją fiziniais ir juridiniams asmenims, kai tai pateks į jos kompetencijos sritį tarptautinių sankcijų įgyvendinimo srityje.

<p>Lietuvos bankų asociacijos 2022-04-01 raštas Nr. 09/03</p>	<p>Projekte sumažintas sąvokų skaičius, panaikinant sankcijų apibrėžimus – ar tai neapsunkins aktualių sąvokų interpretavimo?</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Pažymėtina, kad nėra teisinga apibrėžti sankcijų rūšis kaip sąvokas, nes iš esmės tarptautinėje politikoje nėra visuotinai pripažintų konkrečių ir baigtinių sankcijų rūšių apibrėžimų (ypač kalbant apie ekonomines, politines, susisiekimo ar socialines sankcijas). Įstatymo projekto 3 straipsnyje paliekamas tik horizontalus referavimas į sankcijų rūšis bendram supratimui. Kadangi tarptautinės sankcijos dažnai taikomos horizontaliai, konkrečių sankcijų „rūšių“ priskyrimas konkrečių institucijų kompetencijai nėra įmanomas, nes tas pats sankcijas turi įgyvendinti/užtikrinti jų įgyvendinimą ne viena institucija pagal savo veiklos sritį. Atkreiptinas dėmesys, kad dabartiniame 11 Įstatymo projekto straipsnyje prie nurodytų kompetentingų institucijų atskleidžiamas įgyvendinamų ribojamųjų priemonių turinys, o konkrečios institucijų funkcijos bus nurodytos įgyvendinančiame LRV nutarime.</p>
	<p>Siūlome numatyti pareigą finansų įstaigoms taikyti rizikos vertinimu pagrįstus kontrolės metodus ir stebėseną, papildant Projekto 4 straipsnį 3 dalimi ir nustatant, kad: „3. Finansų įstaigos, padėdamos įgyvendinti ekonominių sankcijų (importo, eksporto, transportavimo ir pan.) nustatytus ribojimus, turi taikyti rizikos vertinimu pagrįstus kontrolės metodus bei stebėseną, vadovaujantis Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme nustatytais principais.“</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Manome, kad šios nuostatos įtraukimas į įstatymą būtų per daug detalizuojantis, kadangi jame išdėstomos bendros nuostatos, o tarptautinių sankcijų įgyvendinimo tvarka bus išdėstyta įstatymą įgyvendinančiame Vyriausybės nutarime. Svarstyтина nuostatą įtraukti į minėtą Vyriausybės nutarimą.</p>
	<p>Projekte prie konkrečių sankcijų rūšių yra nurodomos dvi priežiūros institucijos, pvz., finansinių sankcijų priežiūra rūpinasi Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba ir Lietuvos bankas. Tačiau nėra detalizuojama kaip ta priežiūra tarp institucijų yra paskirstoma, norint išvengti neaiškumų, gal tai galėtų būti detalizuojama pačiame įstatyme?</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Atkreiptinas dėmesys, kad dabartiniame 11 Įstatymo projekto straipsnyje prie nurodytų kompetentingų institucijų atskleidžiamas įgyvendinamų ribojamųjų priemonių turinys, o konkrečios institucijų funkcijos bus nurodytos įgyvendinančiame LRV nutarime. Be to, nėra baigtinio tarptautinių sankcijų rūšių sąrašo, gali būti priimanos naujos srities ir apimties tarptautinės sankcijos, kurių įgyvendinimui užtikrinti būtų nenurodyta nė viena institucija. Atsižvelgiant į tai, manome, kad Įstatymo projekte visiškai įvardinti visas institucijas, įgyvendinančias konkrečias tarptautines sankcijas, nėra tikslinga.</p>